

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952

ΥΠΟ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Κ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ἔτος 1952 ὑπῆρξε κρίσιμον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν καὶ ἀποφασιστικὸν διὰ τὴν κρατικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια ἐμειώθη οὐσιωδῶς, με ἀποτέλεσμα κάποιαν ἀναστολὴν τοῦ προτέρου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας.

Πρὸς τούτοις ἡ οἰκονομία τῆς χώρας, ἠσθάνθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐντονώτερον τὰς συνεπείας τῆς περικοπῆς τῶν ιδιωτικῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου, τῆς προκληθείσης λόγῳ τῆς ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐντεῦθεν συντελουμένης ἀποθησαυρίσεως καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν συνδεσμένης ἀντιστοίχου ἀποθεματοποιήσεως ἀγαθῶν. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ὑπῆρξε κατὰ βάσιν εὐνοϊκὴ. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη πρέπει νὰ ἀποδοθῆ ὅσον εἰς τὰς προσπάθειας τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας πρὸς αὐξησιν τῆς παραγωγῆς, ὅσον καὶ εἰς τὴν κρατικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν.

Οἱ τομεῖς ἐνθα ἐξεδηλώθη ἡ εὐνοϊκὴ διαδρομὴ τῆς οἰκονομίας ὑπῆρξαν κυρίως αἱ τιμαὶ καὶ τὸ νόμισμα, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς καὶ τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

Τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῶν τιμῶν ἐκινήθη μὲν πρὸς τὰ ἄνω, ἡ κίνησις ὅμως αὕτη ὑπῆρξε μικρᾶς σημασίας ἐλαχίστη δὲ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ὑψωτικὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1951-1952 κατέλειπεν ἔλλειμμα ἐξιχθὲν εἰς τὸ 72ο/o τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἔτους 1950-51, κατὰ δὲ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος προβλέπεται ὅτι θα εἶναι ἰσοσκελισμένος διὰ τῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ Μαρτίου τοῦ 1953 ληφθέντων ἐκτάκτων δραστηκῶν μέτρων.

Τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τοῦ 1952 ἀφήγει ἔλλειμμα ἀνερχόμενον εἰς τὸ τρίτον περίπτου τοῦ ἐλλείμματος τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἡ ἰκανοποιητικὴ αὕτη ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ 1952, ὀφείλεται κατὰ σημαντικὸν μέρος εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν κρατικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Σημειω-

μογὴ ὅμως τοῦτου ἐξηρητήθη ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐξεδόθησαν, καὶ ὁ νέος νομοθέτης ἠρεύνησεν ἐκ βάρων τὸ θέμα, καταργηθέντος τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Πολὸ φοβοῦμεθα ὅτι καὶ ὁ νέος νόμος, λόγῳ τῆς πολυτελείας ἤτις τὸν διακρίνει εἰς τὰς διατάξεις του καὶ διότι καὶ τούτων ἡ ἐφαρμογὴ ἐξηρητήθη ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, θὰ ἔχη τὴν τύχην τοῦ μεγαλυτέρου ἀδελφοῦ του. Ἡ ἀνάγκη ὅμως τῆς υπάρξεως φορολογικῶν δικαστηρίων εἶναι ἐπιτακτικὴ, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τε Κράτους καὶ τῶν φορολογουμένων, καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλεται ἢ νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ὡς ἄνω νόμος, παρὰ τὰς ἐλλείψεις του, ἀρθησομένας διὰ μελλοντικῆς τροποποιήσεώς του, ἢ τὸ ταχύτερον νὰ ἐκδοθῆ ἄλλος νόμος, ρυθμίζων τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης.

θήτω μάλιστα ότι τὰ επίτευχθέντα αποτελέσματα πρέπει να θεωρηθούν επί το σούτον σημαντικά καθόσον ή ακολουθηθείσα αποπληθωριστική πολιτική—ήτοι ή πολιτική εξουδετέρωσης ή απαλύνσεως των συνεπειών του πληθωρισμού—είναι συνήθως συνδεδεμένη με κάμψιν του ζγκου άπασχολήσεως και του εισοδήματος, πράγμα μή διαπιστωθὲν ἐν τῇ χώρᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1952, εἰς ὑπολογίσιμον τουλάχιστον ἑκτασιν.

Κατωτέρω θὰ ἐξετασθῇ κατὰ πρῶτον ή οικονομική ἐξέλιξις και μετὰ ταῦτα ή γενική οικονομική πολιτική τοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1952.

Α΄ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952 *

Ι. Νόμισμα — Τιμαί

1. Τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν. Θεμελιῶδες χαρακτηριστικὸν τῆς οικονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐξεταζομένου ἔτους εἶναι ὅτι ή πορεία τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν ὑπῆρξεν ἡπία. Αἱ ἐμφανισθεῖσαι ὑψωτικαὶ διακυμάνσεις ἦσαν ἀτήμαντοι. Κατὰ τὰ λοιπά, ή διαδρομή τῶν τιμῶν παρουσίασε τὰς συνήθεις ἐποχιακὰς κυμάνσεις, δηλαδή μικρὰν ὑψωσιν κατὰ τοὺς πρώτους και τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους πτωσιν δὲ εἰς χαμηλότερα ἐπίπεδα κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον μέχρι Ὀκτωβρίου. Πλειστοὶ ὑπῆρξαν οἱ παράγοντες τῆς ὡς ἄνω εὐνοϊκῆς πορείας τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ 1952. Ὡς σπουδαιότεροι τούτων δέον νὰ θεωρηθῶν οἱ κάτωθι:

- α) Ἡ ὑποχώρησις τῆς ψυχολογίας πανικοῦ ἣν εἶχε προκαλέσει, σχεδὸν παγκοσμίως, ή κορσατική σύρραξις και κατὰ συνέπειαν ή ἀνάσχεσις τῶν ἀνατιμητικῶν τάσεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κυρίως εἰς τὰς πρώτας ὕλας, και ή παράλληλος αὐτῆς ἀνάσχεσις τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων πληθωρικῶν τάσεων εἰς τὸ ἐσωτερικόν.
- β) Ἡ ἀνταποθεματοποιήσις ἀγαθῶν λόγω τῶν πιστωτικῶν περιορισμῶν.
- γ) Ἡ μείωσις τῆς ταχύτητος τῆς χαρτονομισματικῆς κυκλοφορίας.
- δ) Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1951 ἀποπληθωρικῆ πολιτικῆ.

2. Ἡ χρυσὴ λίρα. Ἔτερον, θεμελιῶδες ἐπίσης, χαρακτηριστικὸν τῆς οικονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἔτους 1952 ὑπῆρξεν ὅτι ή τιμὴ τῆς χρυσῆς ἀγγλικῆς λίρας ἠκολούθησε κατεύθυνσιν πτωτικὴν. Ἡ πτωτικὴ αὕτη κατεύθυνσις δέον νὰ ἀποδοθῇ κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ή ἀποπληθωριστικὴ πολιτικὴ και ή διαταραχὴ ἐκ τῆς παρεμφύσεως εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ τῶν Ἰταλικῆς προελεύσεως ἀγγλικῶν χρυσῶν λιρῶν προεκάλεσε ρεῦμα ἀντιθησαυρίσεως ὑπερβαίνον τὸ ρεῦμα τῆς ἀποθησαυρίσεως.

3. Αἱ Τραπεζικαὶ καταθέσεις. Κατὰ τὸ ἔτος 1952 αἱ Τραπεζικαὶ καταθέσεις δὲν παρουσίασαν σημαντικὴν αὔξησιν, παρὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν νομισματικὴν βελτίωσιν. Ἡ καθυστέρησις αὕτη πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κυρίως τὸ μὲν εἰς τοὺς πιστωτικούς περιορισμούς, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ ἰσέτι ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν δραχμὴν και τὴν ἀσφάλειαν τῶν καταθέσεων εἰς τὰς Τραπεζὰς. Ἡ νομισματικὴ βελτίωσις δὲν ἐπέδρασε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῶν καταθέσεων, ἀκριβῶς διότι κύριος παράγων αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ πιστωτικὸς περιορισμὸς.

* Τὸ τμήμα τοῦτο τῆς παρουσίας ἐργασίας στηρίζεται, κατὰ μέγα μέρος, εἰς ἀνεκδοτον ἐκτενῆ ἀνάλυσιν καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Λάζαρη και ἐπεξεργασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

4. Χαρτονομισματική κυκλοφορία · Πιστώσεις. Κατά τὸ ἔτος 1952 ἐσημειώθη ἀνακοπή τοῦ ρυθμοῦ τῆς ταχείας ἀξίωσης τοῦ ὄγκου τῆς χαρτονομισματικῆς κυκλοφορίας, ἣτις ἐχαρκτήριζε τὰ προηγούμενα ἔτη. Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1952 ὁ ὄγκος τῆς κυκλοφορίας εἶχε ἀξιεθῆ κατὰ 12 ο)ο ἔναντι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1951, ὁ ρυθμὸς ὅμως τῆς ἀξίωσης αὐτῆς ἦτο μικρότερος, συγκριτικῶς πρὸς προηγούμενα ἔτη. Λόγοι τοῦ μικροτέρου τούτου ρυθμοῦ ὑπῆρξαν ἡ πολιτικὴ τῶν πιστωτικῶν περιορισμῶν καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς βαθμιαίας ἐπανεισπράξεως τῶν παγωμένων πιστώσεων.

Ἐτι μεγαλύτερα ἀνακοπή τοῦ ἀξιετικοῦ ρυθμοῦ παρετηρήθη εἰς τὴν διὰ νεοεκδομένου νομίσματος κυρίως χορήγησιν πιστώσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν. Ἐνῶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ὁ συνολικὸς ὄγκος τῶν πιστώσεων ἠδῆάνετο κατὰ 1000 δισεκ. δρχ. περίπου ἐτησίως, μεταξὺ 31 Δεκεμβρίου 1951 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1952 ὁ ὄγκος οὗτος ἀντιθέτως ἐμειώθη κατὰ 184 δισεκ.

II. Ἀπασχόλησις καὶ ἀνεργία

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν σχετικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς εἶναι ἀνεπαρκῆ, δύναται νὰ συναχθῆ ὅτι ἡ ἀπασχόλησις κατὰ τὸ 1952 ἐσημείωσε ἐλαφρὰν τιὰ κάμψιν, ἰδίως εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ κάμψις αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν πιστωτικὴν πολιτικὴν.

Ἐκ παραλλήλου ὑφίστανται ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀνεργία ἠδῆάνετο ἐλαφρῶς κατὰ τὸ 1952, συνεπεία κυρίως τῆς ἀκολουθηθείσης πιστωτικῆς πολιτικῆς.

III. Ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ παραγωγή

Τὸ ἀκαθάριστον ἔθνικόν προϊόν εἰς τιμὰς συντελεστῶν παραγωγῆς πρὸ φόρολογίας, ἐσημείωσε, κατὰ τὰ στοιχεῖα τῆς Ἰπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν τοῦ Ἰπουργείου Συντονισμοῦ, ἐλαφρὰν ἀξίωσιν (1,4 %) σχετικῶς πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1938, τὸ ἀκαθάριστον ἔθνικόν προϊόν τοῦ 1952 παραμένει ἀκόμη κατὰ τι μειωμένον (97,3 %), παρὰ τὴν συντελεσθεῖσαν συνεχῆ ἀξίωσιν τοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος ἀκαθάρστου ἔθνικοῦ προϊόντος κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν καὶ εἰς δραχμὰς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ 1951, ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς δισεκ. δρχ.

1948	1949	1950	1951	1952
22 963	28 753	29 468	31 420	31 881

Κατὰ τὸ 1952 ἡ γεωργικὴ καὶ ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή ἐνεφάνισαν ἐλαφρὰν κάμψιν. Αὕτη, διὰ μὲν τὴν γεωργίαν ἐξηγεῖται ἐκ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν διὰ δὲ τὴν βιομηχανίαν κυρίως ἐκ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

IV. Δημόσια Οἰκονομικά

Κατὰ τὸ οἰκονομικόν ἔτος 1952—1953 τὸ ἔλλειμμα τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπελογίσθη, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1953, ὡς μεγαλύτερον τοῦ ἔλλειμματος τοῦ ἔτους 1951—52.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1952—53, τὸ ἔλλειμμα ὑπελογίσθη εἰς 400 δισεκ. δρχ. προεβλέφθη ὅμως ἡ κάλυψις τοῦ ἐξ ἐγχωρίων πόρων, κατὰ μὲν 300 δισεκ. δρχ. διὰ πιστώσεων αἵτινες τελικῶς δὲν θὰ διετίθεντο, κατὰ δὲ 100 δισεκ. δρχ. δι' ἐπιστροφῆς χρημάτων.

Κατά τήν πρόοδον ἑμῆς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καί ὁμῶς κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1953, ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ἔλλειμμα θὰ ἀνήρχετο εἰς 920 δισεκ. δρχ.

Ἡ ἀξίησις αὐτῆ τοῦ ἔλλειμματος κατὰ 520 δισεκ. δρχ. προήλθεν ἐκ τῆς ὑπολογισθείσης μειώσεως τῶν προβλεφθέντων ἐσόδων κατὰ 262 δισεκ. δρχ. καὶ ἀυξήσεως τῶν προβλεφθέντων ἐξόδων κατὰ 258 δισεκ.

Ἡ μείωσις αὐτῆ τῶν προβλεφθέντων ἐσόδων συνδέεται πρωτίστως πρὸς τήν, σημειωθείσαν ἤδη, ἀναστολήν τοῦ προτέρου ρυθμοῦ ἀυξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας.

Ἡ ἀξίησις ἐξ ἄλλου τῶν προβλεφθέντων ἐξόδων ὀφείλεται εἰς τήν διόγκωσιν τοῦ ἔλλειμματος τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ 160 δισεκ. καὶ εἰς τήν διεύρυνσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν λόγῳ τῶν ὑπὸ τῆς χώρας ἀναληφθεισῶν νέων ὑποχρεώσεων, κατόπιν τῆς εισόδου τῆς εἰς τὸ ΝΑΤΟ.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἔλλειμματος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ κατὰ τήν τελευταίαν πενταετίαν φαίνεται εἰς τοὺς ἀκολούθους ἀριθμοὺς.

1948—1949	837	δισεκ.	δρχ.
1949—1950	1 616	»	»
1950—1951	1 195	»	»
1951—1952	860	»	»
1952—1953	920	»	»

Τὸ ἔλλειμμα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952—1953 προβλέπεται ὅτι θὰ καλυφθῆ ἐξ ἐγχωρίων πόρων διὰ τῶν κατὰ μῆνα Μάρτιον ληφθέντων ἐκτάκτων μέτρων περικοπῆς τῶν κρατικῶν δαπανῶν καὶ ἀυξήσεως τῶν κρατικῶν ἐσόδων.

V. Ἴσοζύγιον πληρωμῶν

Κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἡ σχέσις εἰσαγωγῶν ἐξαγωγῶν, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει κατὰ βάσιν τὸ ἔλλειμμα τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας, παρουσίασε ἀρκετὴν βελτίωσιν. Αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνῆλθον εἰς τὰ 34% περίπου τῶν εἰσαγωγῶν, ἔναντι τῶν 20—23%, κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Εἰδικώτερον, ἡ ἀξία τῶν εἰσαγωγῶν κατὰ τὸ 1952 ὑπῆρξε μικροτέρα κατὰ 35% σχετικῶς πρὸς τὸ 1951, ἡ ἀξία τῶν ἐξαγωγῶν μεγαλύτερα κατὰ 18,4% τὸ μέγεθος τῶν ἀδήλων πόρων μεγαλύτερον κατὰ 35%, ἡ ξένη βοήθεια μικρότερα κατὰ 63% καὶ τὸ ἔλλειμμα μικρότερον κατὰ 65,3%. Τὸ συνολικὸν ὕψος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἦτο μικρότερον κατὰ 16,8%.

Ἡ ὡς ἄνω σημαντικὴ μεταβολὴ εἰς τήν διάρθρωσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν κατὰ τὸ 1952, σχετικῶς πρὸς τὸ 1951, ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τήν οὐσιώδη μείωσιν τῆς ξένης βοήθειας, ἣτις εἶχεν ὡς συνέπειαν τήν ἐλάττωσιν τοῦ ὄλου ὕψους τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν (352 ἑκατ. δολλάρια κατὰ τὸ 1952 ἔναντι 431 κατὰ τὸ 1951).

Πρὸς τούτοις, ἡ μεταβολὴ τῆς ὡς ἄνω διάρθρωσεως ὀφείλεται εἰς τήν σημαντικὴν ἀύξησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν (120 ἑκατ. δολλ. ἔναντι 102 κατὰ τὸ 1951) καὶ τῶν ἀδήλων πόρων (84,8 ἑκατ. δολλ. κατὰ τὸ 1952 ἔναντι 62,4 κατὰ τὸ 1951).

B' Η ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952 *

1. Οι παράγοντες της οικονομικής εξέλιξης του 1952

Ἡ εἰς τὴν προηγουμένην ἀνάπτυξιν σκιαγραφηθεῖσα εὐνοϊκὴ οικονομικὴ ἐξέλιξις εἰς τὴν χώραν κατὰ τὸ 1952, ὑπῆρξε συνέπεια τῆς συνδεδεασμένης ἐπιθράσεως ὠρισμένων κυρίων γενικῶν παραγόντων. Οἱ ἐν λόγῳ παράγοντες εἶναι :

α) ἡ ἀνορθωτικὴ προσπάθεια τῶν προηγουμένων ἐτῶν, β) ἡ βελτίωσις τῆς διεθνoῦς οικονομίας, γ) ἡ ἀσκηθεῖσα οικονομικὴ πολιτικὴ. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων παραγόντων ὁ τρίτος ἤσκησε οὐδιώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς οικονομικῆς ἐξελίξεως εἰς τὴν χώραν κατὰ τὸ 1952.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀσκηθεῖσαν γενικὴν οικονομικὴν πολιτικὴν καὶ δὴ τοὺς σκοποὺς τῆς, τὴν αἰτιολογίαν τῆς, τὰ κύρια μέτρα αὐτῆς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν δύνανται νὰ λεχθῶν τὰ κάτωθι :

Ἡ οικονομικὴ πολιτικὴ τῆς Χώρας παρουσίασεν ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1951 σημαντικὴν μεταστροφὴν.

Ἡ μεταστροφή αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἔκτοτε συντελεσθεῖσαν ἀνακοπήν τοῦ αὐξητικοῦ ρυθμοῦ τῶν πιστώσεων καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ποιοτικοῦ ἐλέγχου αὐτῶν, τὴν μείωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν συμπίεσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου λογαριασμῶν, τὴν συγκράτησιν τῆς ἀνάου τῶν τιμῶν τῶν ὀπείων τὸ ὕψος ἐκρίθη ἀντιφυσιολογικόν, καὶ τέλος τὴν πρόθεσιν διαρρυθμίσεως τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν τιμῶν, ἡ ὑψωτικὴ ἐξέλιξις τῶν ὀπείων ἐκρίθη ὡς μὴ συμμετρικὴ.

2. Οἱ σκοποὶ τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς

Οἱ γενικοὶ σκοποὶ, τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὀπείων ἐπεδίωξεν ἡ ἀσκηθεῖσα γενικὴ οικονομικὴ πολιτικὴ, εἶναι :

α) Ἡ νομισματικὴ καὶ οικονομικὴ σταθερότης.

β) Ἡ ἐξυγιάνσις τῆς οικονομίας.

γ) Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ρυθμοῦ τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως.

Διὰ τῆς νομισματικῆς καὶ οικονομικῆς σταθερότητος νοεῖται τὸ μὲν ἡ ἐπίτευξις παγίσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, τοῦ ὀποίου ἡ συνεχῆς ὑψωσις παρεμποδίζει τὴν αὐξησιν τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τῶν ἀδήλων πόρων καὶ ἐλαττώνει τὸ πραγματικὸν εἰσόδημα τῶν ἀπορωτέρων ἐν γένει τάξεων τῆς κοινωνίας, τὸ δὲ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ὀμαλῆς καὶ ἄνευ ἀποτόμων μεταβολῶν ἐξελίξεως εἰς τὰς τιμὰς, τὸ χρῆμα, τὴν πίστιν καὶ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνεται ἡ ἀπρόσκοπος διαδρομὴ τῆς παραγωγῆς, ἡ κανονικὴ πορεία τῶν εἰσοδημάτων καὶ ἡ αὐξησις τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου.

Διὰ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς οικονομίας τῆς χώρας νοεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς οικονομίας ἀπὸ ὠρισμένων λίαν ἐπιβλαβῶν προσδοκιῶν καὶ συνεπειῶν, ἡ πάταξις τοῦ πολυμόρφου ἐπαγγελματικοῦ παρασιτισμοῦ, ἡ κατάργησις τῶν κλειστῶν ἐπαγγελμάτων, ἡ κατάργησις τῶν ἐπιβλαβῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοῦ κοινοῦ διὰ τῶν διαφόρων ὑπὲρ τρίτων εἰσφορῶν, πάντων τῶν ὀπείων ἡ περαιτέρω

* Βλ. καὶ Σ. Πουλοπούλου. Αἱ κατευθύνσεις τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς κατὰ τὸ 1951—52 εἰς «Ἐπιθεώρησιν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» 1952 τεύχος 4ον σελ. 380 393.

διατήρησις ἀποτελεῖ οὐσιώδεις ἐμπόδιον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, καὶ γενικώτερον ἢ διαμόρφωσις ὑγιῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Τοιαῦται προσδοκίαι εἶναι ἢ πρόβλεψις συνεχῶν ὑψώσεων τῶν τιμῶν, ἢ πρόβλεψις υπερόγκων κερδῶν, ἢ πιθανότης φορολογικῆς διαφυγῆς κλπ. Τοιαῦται συνήθειαι εἶναι ὁ συνεχῆς τραπεζικὸς δανεισμὸς μὲ χαμηλὸν σχετικῶς τόκον, ἢ ἀναβολὴ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τραπεζικῶν χορηγήσεων ἐπὶ τῇ προόψει τῶν τιμῶν, ἢ ἀποθησαύρισις τμήματος τῶν ἀποταμιεύσεων, ὑπὸ μορφῆν χρυσῶν λιρῶν κυρίως, ἀλλὰ καὶ συναλλάγματος φυγαδευομένου κατόπιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν κλπ.

Διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας νοεῖται ἢ τόνωσις τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἰσοσκέλισιν τοῦ κρατικῆς προϋπολογισμοῦ καὶ ἄρα πρὸς διάθεσιν τῶν κεφαλαίων τῆς βοήθειας εἰς ἐπενδύσεις ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, καθὼς καὶ ἡ ἀνάληψις νέων προσπαθειῶν διὰ τὴν αὐξησιν τῶν ἐγχωρίων ἀποταμιεύσεων καὶ τὴν προσέλκυσιν κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ χάριν προωθήσεως τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὰς βασικὰς βιομηχανίας καὶ τὰ ἐνεργειακά καὶ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ οἰκονομικὴ βιωσιμότης τῆς Χώρας.

3. Αἰτιολογία τῆς μεταστροφῆς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς

Ἡ ἀνάγκη μεταβολῆς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶχε γίνεαι πρὸ πολλοῦ αἰσθητὴ εἰς τὴν χώραν. Ἡ μεταβολὴ αὕτη κατέστη, ὅμως, ἀναπόφευκτος λόγῳ τῆς μειώσεως τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας τοῦ σχεδίου Μάρσαλ κατὰ τὸ 1951—52 καὶ τῆς ἐξαγγελθεισῆς μειώσεως τῆς μεταμαρσαλιανῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα μείωσις τῆς βοήθειας φαίνεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀριθμούς.

Χρησιμοποιηθεῖσα βοήθεια Δ.Ο.Σ. εἰς ἑκατομ. δολάρια			
1948—49	1949—50	1950—51	1951—52
258,9	250,6	280,1	174,8

Ἐκτὸς τῆς μειώσεως τῆς βοήθειας, εἰς τὴν μεταστροφῆν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς συνέβαλον τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὅποιον εἶχε περιέλθει ἡ οἰκονομία συνεπείᾳ τῆς ἐντάσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὡς ἄνω σημειωθεισῶν ἐπιβλαβῶν προσδοκῶν καὶ συνηθειῶν, τοῦ παρασιτισμοῦ καὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων, καὶ αἱ ἐπιζήμιοι συνέπειαι τῆς εὐρείας πιστοδοτήσεως τῶν πρὸ τοῦ 1951—52 ἐτῶν.

4. Τὰ κύρια μέτρα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ὁ χαρακτῆρ τῶν

Τὰ θεμελιώδη μέτρα ἅτινα ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὸ ἔτος 1952 εἶναι τὰ κάτωθι:

- α) Ἀναστολὴ τοῦ ἀξητικῆς ρυθμοῦ τοῦ ὄγκου τῶν πιστώσεων καὶ συγκράτησις αὐτοῦ ἐντὸς ὁρισμένων ὁρίων (ποσοτικὸς ἔλεγχος τῆς πίστωσης).
- β) Ἐπιβολὴ νέων αὐστηροτέρων κριτηρίων χορηγήσεων (ποιοτικὸς ἔλεγχος τῆς πίστωσης).
- γ) Αὐξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ συγκράτησις ἢ περικοπὴ τῶν δημοσίων δαπανῶν.
- δ) Σχετικὴ σταθερότης τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων.
- ε) Καθορισμὸς τιμῶν ἀσφαλείας ἀγροτικῶν προϊόντων μὲ ἀπωτέραν κατὰ

το μάλλλον ἢ ἴπτον βάσιν τὰς διεθνεῖς τιμὰς τῶν προϊόντων τούτων.

στ) Κατάργησις τοῦ συστήματος τῆς «παθητικότητος» τοῦ ἀναγνωριζομένου διὰ τὴν μέσῃ ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ ἄλλως πως ἐξαγωγῆν ὠρισμένων προϊόντων τῆς χώρας καὶ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ συστήματος ἐπιδοτήσεως ἐξαγωγίμων εἰδῶν διὰ πόρων ἐξευρισκομένων ἐκ τῆς ἐπιβολῆς *εἰσφορᾶς ἐπὶ εἰσαγομένων εἰδῶν μὴ πρώτης ἀνάγκης* (διαφορικαὶ τιμαὶ συναλλάγματος).

ζ) Ἡδξημένη εἰσαγωγή ὠρισμένων, βιομηχανικῶν ἰδίως, εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ σχετικῆς ἀπελευθερώσεως τῶν εἰσαγωγῶν.

η) Περιορισμὸς τῶν εἰσαγωγῶν καὶ αὐξήσις τῶν ἐξαγωγῶν.

Κατωτέρω ἐπιχειρεῖται σύντομος ἀνάπτυξις τῶν μνημονευθέντων μέτρων.

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναστολὴν τοῦ αὐξητικοῦ ρυθμοῦ τοῦ ὄγκου τῶν πιστώσεων καὶ τὴν συγκράτησιν αὐτοῦ ἐντὸς ὠρισμένων ὁρίων, δύνανται νὰ λεχθῶν τὰ κάτωθι :

Τὸ σύνολον τῶν ὑπολοίπων ἐκ χορηγήσεως πιστώσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει ὡς ἐξῆς εἰς δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Μεταβολαὶ ἔναντι προηγουμένου ἀριθμοῦ :			Αὐξήσεις	Μειώσεις
1947	31	Δεκεμβρίου	1 538,40	
1948	31	Δεκεμβρίου	2 074,20	
1949	31	Δεκεμβρίου	3 338,—	+ 435,80
1950	31	Δεκεμβρίου	4 560,10	+1 265,80
1951	31	Δεκεμβρίου	5 612,—	+1 222,10
1952	31	Ἰανουαρίου	5 554,30	+1 051,90
	»	29 Φεβρουαρίου	5 497,10	— 57,70
	»	31 Μαρτίου	5 329,50	— 57,20
	»	30 Ἀπριλίου	5 183,—	—167,60
	»	31 Μαΐου	5 174,60	—146,50
	»	30 Ἰουνίου	5 320,60	+ 146,00
	»	31 Ἰουλίου	5 206,90	—144,—
	»	31 Αὐγούστου	5 136,70	— 70,20
	»	30 Σεπτεμβρίου	5 149,90	+ 13,20
	»	31 Ὀκτωβρίου	5 241,—	+ 91,10
	»	30 Νοεμβρίου	5 306,—	+ 65,—
	»	31 Δεκεμβρίου	5 428,—	+ 122,—

Ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν συνάγεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ (1948) αἱ πρὸς τὴν οἰκονομίαν πιστώσεις ἠδξάνοντο διαρκῶς κατὰ ποσὸν ὑπερβαίνον τὰ 1000 δισεκ. ἐτησίως. Ἐναντι τῆς ἐξελίξεως ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1952 σημειοῦται ἀντίθετος ἐξέλιξις. Αἱ πιστώσεις μειοῦνται κατὰ ρυθμὸν ἐντεινόμενον πέραν τοῦ συνήθους ἐποχιακοῦ ρυθμοῦ ἐλαττώσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους.

Ὅθεν παρατηρεῖται σαφῶς ἀνακοπή μὲν τοῦ αὐξητικοῦ ρυθμοῦ, ὅστις ἐπεκράτει μέχρι καὶ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1951, μετέπειτα δὲ κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ 1952 συμπέσις τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων κατὰ μῆνα. Πάντως, τὸ κατὰ μῆνα σύνολον τῶν πιστώσεων εἰς τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ 1952, εὐρίσκεται εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τοῦ α' ἐξαμήνου τοῦ 1951. Κατὰ τὸ β' ὅμως ἐξάμηνον τοῦ 1952 τὸ κατὰ μῆνα ποσὸν τῶν πιστώσεων εὐρίσκεται εἰς ἐπίπεδα κατώτερα τοῦ 1951, μὲ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1952, καθ' ὃν αἱ πιστώσεις ἀνῆλθον εἰς ἐπίπεδον ἀνώτερον τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1951.

Ἡ ἀναστολή τῆς ἀδείξεως καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συμπέσεις αὐτῆ τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων, ἐπετεύχθησαν διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστωτικῶν ὀρίων χρηματοδοτήσεως τῶν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκονομίας, διὰ τῆς χορηγήσεως πιστώσεων ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνῃν τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν διὰ νέου χρήματος πιστώσεων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κυρίως εἰς τὴν ἀναπροεξόφλησιν τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν, διὰ τῆς ἀποφυγῆς πιστωτικῶν εὐκολιῶν τῆς μορφῆς τῶν παρατάσεων καὶ ἀνανεώσεων τῶν πιστώσεων, διὰ τῆς ἐπιβολῆς αὐστηροτέρων κυρώσεων εἰς τοὺς μὴ ἐμπροθέσμως ἐξοφλοῦντας τὰς πιστώσεις των (αὐξήσις εἰς 10)ο τῆς σχετικῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπιβαρύνσεως ὑπὸ ὠρισμένας προϋποθέσεις, διὰ τῆς μείωσης τῶν ποσοστῶν πιστοδοτήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀπαλείψεως ἐκ τοῦ πίνακος χρηματοδοτήσεως ὠρισμένων εἰδῶν (ὡς π.χ. εἶδη τιμὰ πολυτελείας), διὰ τῆς ἀπὸ 1)β)52 ὑποχρέωσης τῶν ζητούντων πιστώσεις ὅπως προσκομίζουσι πιστοποιητικὸν ἐκπληρώσεως τῶν φορολογικῶν των ὑποχρέσεων κλπ.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν νέων κριτηρίων χορηγήσεως πιστώσεων, ρητέον ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς διοχετεύσεως τῶν πιστώσεων εἰς τοὺς τομείς ἐκείνους τῆς οἰκονομίας ἐνθα ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν εἶναι παραγωγικωτέρα, ἢ Νομισματικῆ Ἐπιτροπῆ ἐθέσπισε τὸ μέτρον τῆς πρὸ πάσης πιστοδοτήσεως προσκομίσεως τιμολογίου χονδρικῆς πωλήσεως.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ τὴν συγκράτησιν ἢ περικοπὴν τῶν δημοσίων δαπανῶν πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, δεόν νὰ λεχθῶσι τὰ κάτωθι :

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἡ μεγάλη μείωσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ εἰς μεγαλυτέρα λόγῳ τῆς ἀδείξεως τοῦ πληθυσμοῦ μείωσις τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, ἡ ἀνάγκη τῆς καλύψεως σημαντικωτάτων ἐκτάκτων δαπανῶν καὶ ἡ χάλωσις τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν συντέλεσαν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τεραστίου ἐλλείμματος εἰς τοὺς μεταπολεμικοὺς κρατικούς προϋπολογισμοὺς.

Ἡ χάλυψις τῶν ἐλλειμμάτων τούτων καθίστατο, ὡς ἐλέχθη, δυνατὴ διὰ τῆς διαθέσεως μεγάλου τμήματος δραχμῶν προσερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας (M.L., UNRRA, AMAG, ECA.).

Τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ ἀνεγράφησαν εἰς τὸ οἰκεῖον τμήμα τοῦ πρώτου μέρους.

Τὸ ἐλλείμμα τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους προβλέπεται, ὡς ἐλέχθη, ὅτι θὰ καλυφθῆ διὰ τῶν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1953 ληφθέντων ἐκτάκτων μέτρων περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ἀδείξεως τῶν ἐσόδων.

Ὁ ἐπιτευχθεὶς περιορισμὸς τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὸ ἦδη λήξαν οἰκονομικὸν ἔτος 1951—52, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι παρέχει προσθέτους προσδοκίας περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προβλεπομένης ὀλικῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος 1952—53, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάθεσιν ὀλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ποσοῦ τῆς βοήθειας δι' ἐπενδύσεις οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ δι' ἔργα ἀμυντικῆς φύσεως.

4. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην συνέχισιν τῆς σχετικῆς σταθερότητος τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων, εἶναι φανερὸν ὅτι καὶ δι' αὐτῆς ἀποσκοπεῖται ἡ παρεμπόδισις τῶν πληθωρικῶν πιέσεων. Ἐφεξῆς, διὰ τῆς νέας

ρυθμίσεως τῶν συλλογικῶν σχέσεων ἐργασίας, ὁ διὰ συλλογικῆς συμβάσεως προσδιορισμὸς μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων θὰ συνδέη τὸν μισθὸν καὶ τὸ ἡμερομισθιον πρὸς τὴν τεχνικὴν *παραγωγικότητα* τῆς ἐργασίας καὶ τὴν καθόλου ἐξέλιξιν τῶν δυνατοτήτων τῆς οἰκονομίας, στενωτέρον ἢ κατὰ τὸ παρελθόν.

5. Σχετικῶς πρὸς τὸν καθορισμὸν τιμῶν ἀσφαλείας μὲ ἀπωτέραν θάσιν τὰς διεθνεῖς τιμὰς τῶν ἀγροτικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν θὰ ἀποφευχθοῦν αἱ πληθωρικαὶ πιέσεις αἵτινες θὰ ἐγεννῶντο ἐκ τοῦ καθορισμοῦ τῶν περι ὧν ὁ λόγος τιμῶν εἰς ὕψος ὑπερβαῖνον κατὰ πολὺ τὸ κόστος, θὰ διευκολυνθῆ ἢ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν τοποθέτησις αὐτῶν καὶ θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις ὁμοιομορφίας μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν προϊόντων.

6. Σχετικῶς μὲ τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τῆς «παθητικότητος» τῶν ἐξαγομένων δι' ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ ἄλλως πως προϊόντων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν των διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐπιδοτήσεως ἐξαγωγίμων τινῶν προϊόντων διὰ πόρων ἐξευρισκομένων μέσῳ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν εἰδῶν μὴ πρώτης ἀνάγκης, δεόν νὰ παρατηρηθῆ ὅτι καὶ διὰ τούτων ἀποσκοπεῖται ἡ καταπολέμησις τῶν πληθωρικῶν πιέσεων ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγομένων διὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ ἄλλως πως ἐμπορευμάτων καὶ ἡ προώθησις τῶν ἐξαγωγῶν ἀνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

7. Διὰ τῆς σχεδιαζομένης εἰσαγωγῆς ἰδίως ὠρισμένων ἐτοιμῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέσῳ σχετικῆς ἀπελευθερώσεως τῶν εἰσαγωγῶν, ἀποσκοπεῖται ἡ πίεσις πρὸς τὰ κάτω τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν.

8. Τέλος, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῆς ἀυξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν ἐπιδιώκεται ἡ μείωσις τοῦ υπερόγκου ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὁποίου ὤφειλετο εἰς εἰσαγωγὰς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ὧν ἡ πραγματοποίησις ἐστέρει, ὡς εἶναι φανερόν, τὴν χώραν τῆς εἰσαγωγῆς ἀγαθῶν κεφαλαίου, ἀναγκαίων διὰ τὴν ἴδρυσιν ἐγκαταστάσεων καὶ βιομηχανικῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ βιωσιμότητα τῆς χώρας. Ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπάθειας μειώσεως τῶν διὰ τὰς εἰσαγωγὰς διατιθεμένων συναλλαγματικῶν πόρων, πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἐλλείμματος τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας, ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν.

	<i>Εἰσαγωγὰι</i>	<i>Ἐξαγωγὰι</i>	<i>Ἐλλειμα ἐξωτ. πληρωμῶν</i>
		εἰς ἑκατομ. δολλαρίων	
1948	390,8	89,4	265,5
1949	397,5	83,3	278,7
1950	397,7	82,1	319,4
1951	431,5	101,8	280,8
1952	352	120	90

Πρὸ τῆς περατώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ σημειωθῆ μία οὐσιώδης μεταβολὴ τοῦ χαρακτῆρος ἀρκετῶν μέτρων αὐτῆς.

Ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1952, ὁ ἄκρος παρεμβατισμὸς καὶ οἱ ἄμεσοι